

ali neizrecno dobre matere so, ker imajo toliko ljubezni do svojih razposajenih, nagajivih in vedno vá-nje se zaganjajočih pišk. Zato je pa tudi naš božji Zveličar Jezus Kristus primerjal sebe in svojo neizmerno ljubezen do svojega naroda s kokljo, rekoč: „Jeruzalem, Jeruzalem, ki moriš proroke in kamenuješ óne, ki se k tebi pošiljajo; kolikokrat sem hotel zbrati otroke tvoje, kakor zbira kokoš piščeta svoje pod peroti, in ti tega nisi hotel.“

In res je ni tako ljubeznive in dobročutne živali, kakor je kokoš sè svojimi piščeti. Po ves dan bi jo človek z veseljem gledal, kako kočé in vabi svoje otročičke k sebi, skrbno hodi okolo njih, uči je zobati, vsako zrnce jim izlušči, vsako drobtínico zbrska pred kljunček, ter sama sebi ne privošči, da imajo le drobne piške kaj jesti in ne stradajo. In kadar jih zebe, našopiri se, kolikor more, kliče je pód-se, vse pokrije sè svojim truplom, vse odene sè svojim perjem. In da-s so otročički véasih zeló hudobni, ker jej nagajajo, kljujejo v podbradek, drugi jej še celó nagajivo skačejo na hrbet — ona vse to mirno trpi, ker je mati in drobne piške so njeni ljubčeki, njeni otročički.

Otroci! koliko lepega se lahko učíte od kokoši, ki jo vidíte vsak dan na vašem dvorišči, ako primerjate njeno skrb in ljubezen do ubozih pišk sè skrbjó in ljubeznijo svoje dobre matere, ki še mnogo bolje skrbi za vas nego-li koklja za svoje piške. Zatorej spoštujte in ljubíte jo, dokler jo še imate.

Listje in cvetje.

Briljant.

(Priobčil Fr. Staufer.)

```

      a
    a a a
  a a a a a
a a a a a a a
a a a b b b b c c
e c c c c c c c d e e
e e e e e e e e e e e
e e e g h i i i i i i i
i i i i i i j j j j k k k k k k
k k k k k l l l l l l l l l l m m
m m m n n n n n n o o o o o o
o o o o o o o o o o o o o p
p p p p r r r r r r r r r r
r r r r r r r s s s s s
s s s s s t t t t t
u u u v v v v v
v v v v v
v v v
z
  
```

Zaménjajte v tem briljantu érke takó med sebój, da bodete čítali v prvej vrsti soglasnik, v sedemnajstih vrstah pa sedemnajst besed od leve proti desnej; srednja, rekše deseta vrsta od leve proti desnej in tudi od zgoraj nizdolu po sredi brana znači voščilo, zadnja vrsta znači samoglasnik.

Besede naj značijo: 1. soglasnik; 2. žuželka; 3. riba; 4. pokrivalo; 5. delarnica; 6. denarni zavod; 7. rastlina; 8. žuželka; 9. sosednja kraja, v katerih se dobiva premog; 10. voščilo; 11. mesti v Veliko-Britanskem kraljestvu; 12. poljski kuri; 13. Kranjski mesti; 14. dvoživka; 15. roko-delec; 16. Avstrijsko kraljestvo; 17. moško ime; 18. obrazilo pri izpeljavi samostalnikov; 19. samoglasnik.

(Rešitev in imena rešilcev v prihodnjem listu.)

Rešitev briljanta, rebusa in odgonetke ugank v
2. „Vrtčevem“ listu:

Rešitev briljanta:

K
k r t
s l i v a
č r e š n j a
G r i n t o v e e c
k n j i g o v e z e e
K r i s t o f K o l u m b
K r a n j K a m n i k
l a s t o v i c a
j a s l i c e
š č u k a
E m a
b

Prav so ga rešili: Gg. Jos. Novak, učitelj na Dobrovi; Vranski na Vranskem; Fran Lavtižar, učit. pripr. v Ljubljani; Jernej Pirc in Filip Vidie v Idriji; Josip in Fran Medica, Fr. Planinšek, Janko Prijatelj in J. Adamič, dijaki v Ljubljani; Ernest Petrič in Peter Štefin, rejaleca v Ljubljani; Jak. Rabuza, Gvido Sernec, Fr. Klančnik, Hugo Peternel in Karl Gobec, gimnazijci v Celji; Fr. Ferjančič, Adolf Merhar, Julij Namorš, Leo Pakič, J. Petrič in Št. Pogačnik, uč. v Ljubljani; Anton Grum, uč. 5. razreda v Idriji; Makso Samce, uč. v Kamniku; Maks Vreze, uč. v Ribnem; Dragutin Koderman, na Frankolovem (Štir.); Simon Čeledin, Pavel Širca, Jos. Milavec in Fr. Krajnar, učenci na Planini; Jos. Kraigher in Fr. Strzoi, učenca v Postojini; Fr. Šet, Jož. Stojan, Jan. Kristan, Jak. Čretnik, Avg. Gajšek, Avg. Vrečko in Fr. Gobec, učenci v Št. Jurji ob juž. žel. (Štir.); Franc Peternel, učenec v Novakih (Goriško). — I. I., učiteljica na Kočevskem; Roza Vošnjakova, gospd. v Ljubljani; Antonija Breskvar

v Ljubljani; Učenke 7. razreda pri sv. Jakobu v Ljubljani; Helena in Elizabeta Leben v Horjulu; Malči Komotar v (?); Olga Jug in Irma Pirjevec, učenki v Gorici; Pavla Lapajne, učenka v Idriji; Marija Thuma in Margareta Želje, učenki v Postojini; Josipina Koderman, učenka na Frankolovem (Štir.); Zora Vreze, učenka v Ribnem; Marija Rihar, Marija Jurca, Franja Trček, Marija Mese, Marjeta Ogrin, Frančiška Jereb in Marija Krvina, učenke na Vrhniki; Marija in Leopoldina Rantova na Dobrovi; Marija Benedek, Rezika Bolé, Franjica Jernejčič, Marjetica Volonte, Franjica Juvančič, Ivanka Petrovič, Franjica Podboj, Marija Nemgar in Avgusta Turék, učenke v Planini; Sofija Vilhar, učenka v Vel. Žabljah; Jerica Kočevar, Marija Vovk, Anica Pušnik, Roza Tanšek, Malika in Katarinka Pisanec, Marija Podgoršek, Lojzika Vrečko, Marija Županec, Rozika Vodeb, Nežika Veber, Ema Kranjec, Urška Kukovic, Emilija Jare in Katarina Čretnik, učenke v Št. Jurji ob juž. žel. (Štir.); Marija Koželjeva pri sv. Gothardu.

Rešitev rebusa:

*Starosti čast, mladeniču poduk,
otroku ljubezen.*

St-ar-osti č(p)ast, M-lad(ja)e-nič(la)u pod-u-k
(k)ot-rok(a)u l(j)ub-ez-en(a).

Opomba: 100 kvadratnih metrov je **ar**.

Rešil ga ni nihče.

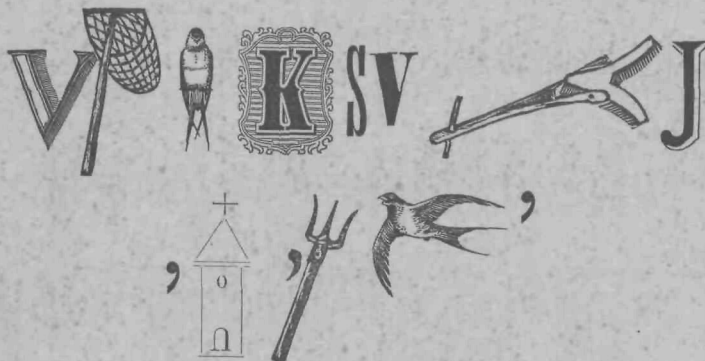
Odgonetke ugank:

1. Senca; 2. Z rokami; 3. Cerkovnik sam, ker on je bolan; 4. Senca; 5. Mravlja.

Rebus.

(Priobčil F. Stegnar.)

(Rešitev in imena rešilcev v prihodnjem listu.)

„Vrtce“ izhaja 1. dne vsacega meseca in stoji za vse leto 2 glđ. 60 kr., za pol leta 1 glđ. 30 kr. Napis: Upravništvo „Vrtcevo“, mestni trg, šte. 23 v Ljubljani (Lalbach).

Izdajatelj, založnik in urednik **Ivan Tomšič**. — Natisnila Klein in Kovač v Ljubljani.